

ČCE HOŠŤÁLKOVÁ

SBOROVÝ ČASOPIS

Nezanedbávejte společná
shromáždění.

Číslo

3

2020

Neprodejně, určeno pro vnitřní potřebu sboru ČCE Hošťálková

Obraz v kostele Ichthuskerk v Lekkerkerku

LOĎ, KTERÉ CÍRKEV ŘÍKÁME

a e F G a e
 1. Loď, kte - ré cír - kev ří - ká - me, vždy mu - sí cíl svůj
 a e F G a F
 znát a mo - řem ča - su s po - slá - ním vždy zno - vu pro - plou -
 E d G C d G
 vat. Loď stá - le bou - ří zmí - ta - ná i v nou - zi, v stra - chu
 C a H7 e a H7
 svém, a pře - ce vždy zas v na - dě - ji, tak plu - je den co
 e a e F G a e
 den. A vždy - cky zno - vu ptá - me se: Jak loď ta ob - sto -
 a e F G a F
 jí? Zda své - ho cí - le do - sáh - ne? Ne - kles - ne v při - bo -
 E F C F C
 jí? *Ref.* Pa - ne, při nás buď, Pa - ne, při nás buď, ji - nak
 a G a d E7 a
 my sa - mi zús - ta - nem na mo - ři svém! Ó Pa - ne, při nás buď!

2. Lod', které církev říkáme,
vždy musí mužstvo mít.
Ten bude sám a ztratí se,
kdo chce lod' opustit.
Ať každý stojí, kde má stát
a plní službu svou.
Kdo v mále věrný nebude,
odplatu vezme zlou.
Však mužstvu v lodi sílu dá
ten dobrý Boží Duch.
A dá mu víru, důvěru
a spojí v pevný kruh. Ref.

3. Lod', které církev říkáme,
vždy musí cíl svůj znát
a mořem času s posláním
vždy znovu proplouvat.
Když námi zmítá samota
a úzkost přepadá,
dá na cestu Bůh věrné své,
ti s námi plují dál.
To dodá opět odvahu
a nejsme sami již.
Tu zříme: v lodi drží nás
vítězný Kristův kříž. Ref.

Zpěvník „Svitá“, číslo písně 175

Autor: Martin Gotthart Schneider Přeložil: Miroslav Brož

ÚVODEM

Je po prázdninách a doufám, že jste nabrali nových sil. Možná jste také unavení, protože v létě je zvlášť na polích hodně práce; prostě „pilno jak o žnách.“ Je za námi jarní epidemie zákeřné nemoci a nevíme, zda nás nečeká „další kolo“. Ale v tom ve všem - odpočívání i v pilné práci, ve všem, co děláme, z čeho máme radost i obavy - smíme vědět a počítat s tím, že náš Bůh, náš Pán, náš Otec, je s námi a dá nám dobré, když ho prosíme.

Ústředním tématem tohoto čísla našeho sborového časopisu je LOĎ, která představuje CÍRKEV. Je to téma, totiž církev, mnohdy diskutované, ze všech stran probírané a mnohdy i zpochybňované. Že je církev zpochybňovaná v dnešní společnosti společnosti, nás ani moc nepřekvapuje. Není to však způsobeno jen vlivem předchozího režimu; tento postoj vznikl již dříve s nástupem světského humanismu či osvícenství. Již tehdy byl Bůh prohlášen za zbytečnost. S tím pak křesťanská církev byla prohlášena také za

zbytečnou. Nutno přiznat, že na vznik této situaci se církev podílela také sama zvláště svými postoji sociálními. Leč můžeme vidět, že existence křesťanské církve je zpochybňovaná mnohdy přímo ve společenství křesťanů. Je to asi způsobeno přehnaným individualismem, tedy předurčením toho, že člověk stojí před Bohem sám a jiné lidi, jiné věřící, nepotřebuje. I s tímto názorem se můžeme setkat. Nicméně křesťanská církev tady existuje téměř dva tisíce let a připočteme-li k tomu ještě další tisíciletí izraelské církve, pak je to docela docela dlouhá doba. Starozákonní Izrael totiž nebyl především národ v dnešním nacionálním smyslu, byl především církví a to církví jediného Boha Hospodina. Je tomu v jistém smyslu dodnes.

Obrázek na titulní straně tohoto čísla pochází z kostela sboru v holandském Lekkerkerku. Když se na něj podrobněji podíváme, vidíme tam loďku na vlnách, na které stojí kříž, nad ní jsou mraky a zespodu, jakoby nesená je holubicí. Nad ní, v horním oblouku, což na černobílem tisku není vidět, se rozpíná duha. Je to, myslím si, docela dobrá symbolika pro církev plavící se po rozbouřeném moři, s mraky nad hlavou nesená a podporovaná ho-

lubící, známým to symbolem Duha svatého, s duhou Boží milosti nad hlavou a s Kristovým křížem na palubě, který, jak to zpíváme v poslední sloce předchozí písně - „Tu zříme: v lodi drží nás vítězný Kristův kříž“- to vše završuje a dává tomu smysl. Tento úvodní obrázek nechť nás vede při přemýšlení o církvi i v tomto časopisu, i vůbec.

Jako obvykle následuje několik úvah o církvi a to např. církev jako Boží lid, církev jako rodina, jako tělo, jako společenství, jako organizace, jako společnost poutníků, apod. Také si připomeneme, co jsme prožili o prázdninách, na dovolených a to napříč všemi generacemi a troška historie také neuškodí. Inu dočtete se sami.

Toto číslo vychází na podzim před slavností „Díkůčinění za úrodu“ a myslím si, že je to dobrá pobídka k tomu, abychom si připomenuli všechno, co jsme od našeho Boha Otce přijali, jak nás chránil, ostatně to sami víte.

A pak už nás bude čekat doba Adventu a Vánoc. Do tohoto nastávajícího času vám přejeme Boží ochranu, pokoj a požehnání.

Milan Michalík

